

i den heldige situation, at vi nu har sat andet op-lag i trykken, og det giver for mig et klart bevis på, at der er et ønske, et engagement lokalt. Og det er det engagement og det samarbejde mellem forældre og skole, der skal være med til at være drivkraft. Vi ser i øjeblikket masser af positive forsøgsordninger, hvis man kan kalde dem det, på skolerne. Det bobler rundt omkring, og det tager jeg som et godt varsel.

Den model, som svenskerne har valgt, kan vi ikke bruge som udgangspunkt, og det er derfor, vi har valgt en anden vej i vore bestræbelser på at give børnene en mulighed for at få et sundt og et ordentligt måltid mad på skolerne.

Kl. 13.10

Hr. Martin Lidegaard spørger også til egenkontrol og skat. Jeg ved ikke, om det sådan er »kørekortet«, der stadig væk svæver i underbevidstheden hos hr. Martin Lidegaard. Det, der har været problemet i forbindelse med »kørekortet«, har jo været, at det ikke er fødevarekontrollen, der er det kæmpestore problem. Det er derimod sort arbejde, illegal import, svindel med skatteregnskaberne, som har været det allerstørste problem, og det får vi så forhåbentlig løst nu i de bestræbelser, der er på at få udarbejdet et forslag, som giver en mulighed for, at man skal have en form for næringsbrev i virksomhederne.

Nu ligger det mig fjernt – det er til fru Ritt Bjerregaard – at gå i rette med nogen, hvis det er blevet opfattet på den måde. Det har ikke været det, der har været meningen. Det, der har været mit budskab, er, at vi ikke løser problemerne ved at levere mere af det, vi har i forvejen, altså mere kontrol, mere bureaukrati eller flere penge. Det er ikke det, der kan løse problemet.

Det, der løser problemet, er, at vi fokuserer vores indsats på kontrolområdet. Og at samarbejde skulle være synonymt med sammenspisthed, har jeg egentlig vanskeligt ved at forestille mig. Jeg tror, vi udnytter vores ressourcer væsentlig bedre, hvis vi også er parate til at gå ind i en dialog med virksomheden, uden at vi dermed fedter os ind i vores muligheder for eller afskærer os fra efterfølgende at gå ind i en kontrolfunktion.

Til hr. Christian H. Hansen: Jeg tror, vi har en fælles opfattelse og målsætning med hensyn til vores diskussion omkring vildledning.

Egenkontrol kan ikke stå alene, siger hr. Kristen Touborg. Det er jeg fuldstændig enig i, og det gør den jo heller ikke. Men vi kan simpelt hen ikke bygge et system op, hvor vi alene kan

basere os på vores kontrolfunktion, for så skulle vi stå ude og kigge bageren over skulderen ned på flødeskumskagerne hver eneste dag, 365 dage om året. Det ville jo ikke kunne lade sig gøre, og derfor bliver vi nødt til at have nogle egenkontrolprogrammer, der også fungerer, så-dan at vi forpligter virksomhederne til hver eneste dag at holde styr på deres fødevarer-sikkerhed.

Varslede kontrolbesøg? Jamen vi går skam ud i meget stor udstrækning også med vores forskellige rejsehold i øjeblikket i langt større omfang, end det har været tilfældet tidligere, og kommer på uanmeldte besøg, og hr. Kristen Touborg har sikkert også kunnet registrere de resultater, som de uanmeldte kontrolbesøg har givet her på det seneste.

Og så allersidst til hr. Keld Albrechtsen vedrørende GMO: Vi er vel alle sammen enige om, at GMO ikke kan godkendes, hvis det er til fare for sundhed og miljø. Det er de grundlæggende principper, der ligger bag godkendelse af GMO. Men det er min opfattelse af situationen, at moratoriet i realiteten er bortfaldet i forbindelse med vedtagelse af mærkningsreglerne. Så det er op til Kommissionen, som jeg sagde før, at træffe beslutning om, at der skal fremlægges nye GMO'er til bedømmelse. Og der vil vi fra dansk side arbejde ud fra fælles ansvarsregler, når vi skal diskutere ønsket om godkendelse af nye GMO.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så en kort bemærkning fra hr. Ole Vagn Christensen først, hr. Martin Lidegaard, fru Ritt Bjerregaard og hr. Keld Albrechtsen. Det er dem, jeg har noteret op. Vi tager alle fire, og derefter kommer ministeren på talerstolen igen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren gjorde i sine afsluttende bemærkninger en bemærkning om, at det, Socialdemokraterne ville, var at lave offentlige bespisningsordninger. Det var noget, vi havde i min barndom, og hvis det er sådan noget, man har haft i Sverige også, så forstår jeg godt, at det er ikke det, der virker. Det er tiden rendt fra. Men jeg forstår godt, at ministeren kan have en interesse i at prøve på at skabe det billede, for det eneste konstruktive forslag, som har været lagt frem for at udføre en handling, bortset fra pjecer og den slags ting, har været det socialdemokratiske forslag om at afsætte en forsøgspulje til investerin-